

Sygn. akt II K 826/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Mariola Kotuła

Protokolant stażysta Katarzyna Gałaszewska

w obecności Prokuratora - ----

po rozpoznaniu w dniach 18..12.2018r., 31.01.2019r., 26.03.2019r. sprawy z oskarżenia

przeciwko **G. A. (1) (A.)**

synowi H. i Z. z domu B. ur. (...) w S.

oskarżonemu o to, że,

w miesiącu marcu 2018 roku w miejscowości K., woj. (...) dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci laptopa m-ki (...), telefonu komórkowego m-ki (...) oraz płyty sterującej - łoży cylindera o łącznej wartości 9400 zł, na szkodę firmy (...) spółka z o. o w K.

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

1. oskarżonego G. A. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk przy czym przyjmuje, iż wartość łączna przywłaszczonego powierzonego mienia wyniosła 8.430 (osiem tysięcy czterysta trzydzieści) złotych i za to na mocy art. 284 § 2 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;
2. na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego G. A. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. w K. kwoty 8.430 (osiem tysięcy czterysta trzydzieści) złotych;
3. na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) spółka z o. o w K. kwotę 1.446,48 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć i 48/100 złotych brutto, w tym 23 % podatku VAT), tytułem zwrotu kosztów udziału pełnomocnika w sprawie;
4. na mocy art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w kwocie 300 (trzystu) złotych i wydatki w kwocie 1.058,31 (jeden tysiąc trzydzieści osiem i 31/100) złotych.

UZASADNIENIE do wyroku z dnia 9 kwietnia 2019 roku

S.. akt II K 826/18

G. A. (1) był zatrudniony od lutego 2017 r. w firmie (...) Sp. z o.o. z/s w K. na stanowisku handlowca. Jego praca polegała na pozyskiwaniu klientów w zakresie maszyn budowlanych, rolniczych i kopalnianych. W związku z wypowiedzeniem z dnia 28 lutego 2018 r., stosunek pracy pomiędzy oskarżonym a firmą ustał 31 marca 2018 r. Z tytułu wykonywanej pracy, oskarżonemu powierzone zostało mienie w postaci: laptopa m-ki D. (...) ((...)), telefon LG

L. o nr (...): (...)(...) wraz z kartą SIM w sieci (...), tzw. kołyska (łożo cylinderbloku), czyli część pompy hydraulicznej, a także samochód O. (...), który następnie zamieniony został na H. (...). Wszelkie przedmioty były przekazywane bez sporządzania protokołów przekazania.

G. A. (1) zobowiązał się w dniu 14 maja 2018 r. do zwrotu powierzonego mu mienia, w razie zaprzestania współpracy. W związku z tym, iż oskarżony zdecydował o zakończeniu współpracy z firmą (...), zwrócił on powierzony mu samochód. Parokrotnie kontaktowano się z nim w celu zwrotu pozostałego mienia (laptopa, telefonu, kołyski), które ostatecznie nie zostało przez niego zwrócone.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zebranego materiału dowodowego w postaci: protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k. 2-3), częściowo wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków M. H. (k. 25-26, 103-105), K. B. (k. 18-19, 165-166), K. Ś. (1) (k. 21-22, 166-167), A. G. (k. 29-30, 167-168), D. B. (k. 32-33, 167), A. S. (k. 35-36, 105-106), T. W. (k. 150-151), a także na podstawie dowodów w postaci dokumentów: faktury VAT dotyczącej zakupu laptopa D. (...) (k. 6-7), kserokopii dokumentu dotyczącego zakupu części łoża cylinderbloka na kwotę 1832,84 Euro (k. 8), faktury VAT części numer (...) z dnia 26 lutego 2016 roku dotyczącej zakupu telefonu (k.118), wiadomości mailowej z dnia 14.05.2018 r. (k. 9), wiadomości sms (k. 10-12), świadectwa pracy w firmie (...) Sp. z o.o. z dnia 05.04.2018 r. (k. 42-43), umowy o pracę zawartą pomiędzy firmą (...) Sp. z o.o. a G. A. (1) z dnia 06.02.2017 r. (k. 44-45), rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem z dnia 28.02.2018 r. (k. 46), opinii biegłego J. R. (k. 178-186), dokumentacji zawartej na płycie CD (k. 86), zestawienia połączeń dla numeru (...) (k. 129-137), danych o karalności informacji z Krajowego Rejestru Karnego dot. oskarżonego z dnia 11.09.2018 r. (k. 48 i 175), korespondencji mailowej (k. 92-99 i 120-127).

Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym jaki przed Sądem nie przyznał się do zarzucanego mu czynu (k. 40-41, 100-102). Wyjaśnił, że poza samochodem, który zwrócił i kartą SIM, nigdy nie otrzymał służbowego sprzętu z firmy (...) w postaci laptopa i telefonu, zawsze posługiwał się sprzętem prywatnym. Zaprzeczył również temu, że posiada łożo cylinderbloku (kołyskę), które miał zabrać celem zeszlifowania do znajomego frezera. Oskarżony potwierdził, że zajmował się jedynie zamawianiem takich rzeczy, ale nie było powodu, żeby zabierał je ze sobą, zwłaszcza, iż waga takiego elementu oscyluje w okolicach 40 kg, co stanowiłoby przy jego posturze zbyt duży ciężar, żeby wynieść w/w rzecz z siedziby firmy. Oskarżony twierdził, że sprawa przywłaszczenia zaczęła się, gdy napisał do M. H. o wypłatę zaległej pensji z lutego 2017 roku.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się do przywłaszczenia powierzonego mu mienia nie zasługują na wiarę.

Dowody przeprowadzone w niniejszym postępowaniu pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie, że G. A. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, a jego wyjaśnienia stanowią celową linię obrony zmierzająca do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Podstawę poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych stanowiły zeznania świadków pracowników firmy (...) Sp. z o.o. oraz dołączona dokumentacja w postaci faktur zakupu telefon, laptopa, części monobloku, wydruki rozmów wychodzących z telefonu o numerze (...), który później został zablokowany, korespondencja mailowa.

Sąd zważył, co następuje:

Z zeznań M. H. dyrektora w firmie (...) z o.o (k. 25-26, 103-105), złożonego zawiadomienia o przestępstwie (k. 2-3), kopii zakupu faktur telefonu z dnia 26 lutego 2016 roku (k. 112-113), laptopa z dnia 31 grudnia 2013 roku - duplikat z dnia 19 lipca 2018 roku (k. 6), wynika, że G. A. (1) został przyjęty do firmy, ponieważ polecił go ówczesny kierownik serwisu (...), z którym oskarżony wcześniej pracował w innym zakładzie. M. H. zeznał, że osobiście przekazywał sprzęt w postaci laptopa i telefonu komórkowego G. A. (1), przy czym nie zostało sporządzone żadne pokwitowanie, ponieważ odpowiedzialny za pokwitowanie tego przekazania był A. S., który z jakiegoś powodu nie wystawił żadnego dokumentu. Na rozprawie M. H. podkreślił również, że nie było w zwyczaju sporządzanie protokołów przekazania sprzętu firmowego, ponieważ nigdy nie zdarzyło się, by ktoś nie oddał powierzonego mienia,

w związku z czym firma ufała pracownikom. Laptop przekazywany oskarżonemu wcześniej użytkowany był właśnie przez niego, natomiast telefon przez pracownika D. C.. Łoże cylinderbloku oskarżony miał zabrać z firmy, ponieważ konieczne było zeszlifowanie fragmentu części, a deklarował on, iż zna frezera, który mógłby to zrobić. Według M. H., w/w element został przekazany oskarżonemu przez pracownika K. Ś. (1) w lutym 2018 roku, a okoliczność tą potwierdzić mogą pozostali pracownicy firmy. Zeznał on również o okoliczności wykonanego przez funkcjonariusza T. W. połączenia telefonicznego do G. A. (1) podczas składania zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Według świadka, G. A. (1) miał tłumaczyć, że nie odda sprzętu, bo firma „wisi mu kasę”, a ostatecznie zakończyć rozmowę słowami, że „nic nie posiada i nic nie ma”.

Zeznania świadka są spójne i logiczne, nie występują w nich sprzeczności, znajdują potwierdzenie w zeznaniach pozostałych świadków jak i dołączonej dokumentacji – fakturach zakupu.

Z tych względów należało je uznać za prawdziwe i wiarygodne.

Również przesłuchany K. Ś. (2) zatrudniony na stanowisku mechanika-hydraulika w firmie (...) w K. zeznał, że w lutym 2018 r. pracujący jako przedstawiciel handlowy ds. hydrauliki G. A. (1) zabrał osobiście z terenu firmy w K. płytę sterującą cylinderbloku (kołyskę). Zgodnie z posiadanymi przez świadka informacjami, oskarżony miał zabrać ją do znajomego frezera. Świadek osobiście wydał w/w element bez pokwitowania i widział jak G. A. (1) niesie go przez halę do swojego samochodu. Po jakimś czasie świadek pytał oskarżonego o to, kiedy zwróci płytę, ponieważ była ona niezbędna do zakończenia prac remontowych maszyny, ale ten cały czas zwodził go, mówiąc że wszystko jest na dobrej drodze. Świadek nie posiadał informacji odnośnie pozostałych rzeczy powierzonych oskarżonemu.

Sposób wypowiedzi, w którym K. Ś. (2) obrazowo ze szczegółami opisał moment zabrania przez oskarżonego płyty sterującej do zeszlifowania wskazuje na prawdziwość, wiarygodność jego zeznań.

Sąd skonfrontował zeznania świadka oraz wyjaśnienia oskarżonego na rozprawie. W ocenie Sądu, należy dać wiarę zeznaniom świadka. Nie ma on interesu w określonym wyniku postępowania, a jego zeznania są zgodne z ustalonym na podstawie dowodów stanem faktycznym.

W sprawie swoje zeznania złożył również magazynier pracujący w firmie (...) (k. 18-19, 165-166). Zeznał on, że pamięta jak G. A. (1) powiedział M. H., że zabiera płytę sterującą cylinderblokami do znajomego frezera, ponieważ prowadził naprawę pompy dla firmy (...). Świadek nie widział natomiast jak oskarżony fizycznie zabierał ten element. Podkreślił, że za każdym razem, gdy oskarżony był w firmie i był pytany o płytę sterującą, to wymyślał wymówki, że będzie gotowe na dniach, że wszystko jest pod kontrolą. Zeznał, że jako magazynier posiadał telefon służbowy, którego odbioru nigdzie nie kwitował, dostał go na zasadzie zaufania. Dostał również do użytkowania, wspólnie z innym pracownikiem, laptopa. Świadek kojarzył, że oskarżony posiadał służbowy telefon LG L., ponieważ model telefonu zapamiętał z uwagi na charakterystyczną nazwę. Co do laptopa przydzielonego G. A. (1), świadek widział jak oskarżony pracuje na laptopie D., którego cechą charakterystyczną był brak klawiatury alfanumerycznej. To dlatego dyrektor zdecydował się przekazać go G. A. (1), a samemu kupić sobie nowe urządzenie.

Zeznania K. B. korespondują z zeznaniami pozostałych pracowników, są wiarygodne.

W charakterze świadka przesłuchano także A. G. (k. 29-30, 167-168), która w firmie (...) pracuje w sekretariacie jako asystentka prezesa. Zeznała ona, że zna i kojarzy byłego pracownika firmy (...) i była świadkiem jak posługiwał się on telefonem służbowym LG oraz laptopem służbowym D.. Wielokrotnie widziała jak był w biurze firmy i używał tych urządzeń, jest przekonana, że telefon był marki LG, ponieważ sama otrzymała podobny model. Świadek podkreśliła, że wszyscy pracownicy biurowi w firmie mają telefony służbowe, a G. A. (1) nie był żadnym wyjątkiem. Ponadto otrzymał on samochód służbowy.

Sąd ocenił zeznania świadka jako wiarygodne. Są one spójne oraz nie stoją w sprzeczności z zebrany materiał dowodowym.

Zeznania złożyła również D. B. (k. 32-33, 167), pracownik księgowości w firmie (...). Świadek bardzo dobrze kojarzyła oskarżonego oraz widziała wielokrotnie, jak w biurze posługiwał się on służbowym telefonem marki LG oraz służbowym laptopem D.. Z uwagi na to, że jej biuro znajduje się tuż obok biura dyrektora M. H., widziała jak dyrektor w swoim gabinecie przekazywał G. A. (1) laptopa i telefon.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. B.. Świadek relacjonował w sposób szczegółowy i pewny okoliczności przekazania oskarżonemu laptopa i użytkowania przez niego telefonu marki L..

W sprawie przesłuchano również A. S. (k. 35-36, 105-106), który pracował razem z oskarżonym jeszcze przed rozpoczęciem pracy w firmie (...). Zeznał on, iż wyniki sprzedaży G. A. (1) w firmie (...) były słabe i w związku z tym miał on co raz mniej przywilejów pracowniczych. W postępowaniu przygotowawczym potwierdził, że oskarżony miał służbowego laptopa i telefon, ponieważ siedzieli naprzeciwko siebie i świadek widział jakiego sprzętu on używa. Stwierdził, że sporządzanie dokumentów przekazania sprzętu służbowego nie było w zakresie jego obowiązków. Świadek zeznał, iż nie wie nic na temat przekazania oskarżonemu elementu pompy hydrostatycznej. Podkreślił, że wszyscy handlowcy posiadali telefon i laptop służbowy.

Pytany w sposób szczegółowy na rozprawie udzielał odpowiedzi ogólnikowych, zasłaniając się niepamięcią, brakiem wiedzy odnośnie marek używanego sprzętu przez oskarżonego.

Zdaniem Sądu do zeznań tego świadka należy podchodzić z dużą dozą ostrożności. A. S. pozostaje w konflikcie z byłym już pracodawcą firmą (...) i aktualnie toczy się postępowanie w Sądzie Pracy z tytułu odszkodowania o nadgodziny, ustalenia stosunku pracy, a świadkiem składającym zeznania w sprawie był oskarżony. Zważyć należy, iż sposób wypowiedzi A. S. był bardzo wybiórczy, mało stanowczy. A. S. nie pamiętał nazwisk osób, np. (...) z którym współpracował (pisał maile), nie potrafił wskazać nazwy, marki laptopa i telefonu ograniczając się do stwierdzenia: nie wiem jakiej marki, może koloru czarnego, przy czym w postępowaniu przygotowawczym świadek zeznał o posiadaniu przez oskarżonego służbowego laptopa i telefonu w sposób stanowczy i konkretny.

W charakterze świadka zeznawał również na rozprawie funkcjonariusz Policji T. W. (k. 190-191). Zeznał on, że kiedy przyszli do niego przedstawiciele firmy (...), by złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wykonał on telefon do G. A. (1), ponieważ w takich sprawach sugeruje on porozumienie z pracodawcą. Świadek podkreślił, że podczas rozmowy oskarżony był wzburzony, stwierdził, że nie ma nic do oddania, a firma jest mu dłużna pieniądze, szybko zakończył rozmowę. Z uwagi na upływ czasu, świadek nie był w stanie podać dokładnych szczegółów rozmowy.

Świadek jest funkcjonariuszem publicznym i wykonuje zawód ciesząc się zaufaniem społecznym. Ponadto, nie jest zainteresowany wynikiem postępowania. W związku z tym Sąd uznał jego zeznania za prawdziwe, aczkolwiek nie wnoszące nic istotnego do sprawy.

Kwestia wzajemnych transakcji, zakupu pomp hydraulicznych i ich weryfikacji podnoszona przez G. A. (1) miała drugorzędne znaczenie dla ustaleń w przedmiotowej sprawie, zmierzała do przedstawienia przez oskarżonego firmy (...) w niekorzystnym świetle jako niewiarygodnego kontrahenta.

W tym miejscu zauważyć należy, że E. Sp. Z o.o i (...) Spółka z o.o sp.k. zawarły porozumienie w dniu 5 listopada 2018 roku (k. 146) zgodnie z którym polubownie zakończono spór dotyczący pompy hydraulicznej (...) zakupionej na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 11 grudnia 2017 roku.

Poza tym podnieść należy, iż w przypadku nieprawidłowego rozliczenia wynagrodzenia oskarżonego nie ma żadnych przeszkód, aby G. A. (1) w razie prawdziwości swoich twierdzeń dochodził swoich roszczeń na drodze postępowania przed Sądem Pracy jak to uczynił inny były pracownik E. A. S..

Zdaniem Sądu wbrew logice i doświadczeniu życiowemu byłoby bezpodstawne oskarżanie byłego pracownika o przywłaszczenie powierzonego mienia w celu uniknięcia wypłaty mu kwoty 1200 złotych z tytułu zaległego wynagrodzenia przez duże przedsiębiorstwo mające szereg międzynarodowych kontrahentów.

Dowody przeprowadzone w niniejszym postępowaniu pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie, że oskarżony G. A. (1) swoim czynem zrealizował ustawowe znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk. Przedmiotowy przepis przewiduje odpowiedzialność karną za tzw. przestępstwo sprzeniewierzenia. Penalizuje on zachowanie sprawcy, który przywłaszcza powierzoną mu rzecz ruchomą. Przedmiotowa czynność wykonawcza w postaci przywłaszczenia w rozumieniu art. 284 kk to „bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie znajdującym się w posiadaniu sprawcy cudzym mieniem ruchomym przez włączenie go do majątku swego lub innej osoby i powiększenie w ten sposób swojego lub innej osoby stanu posiadania bądź też przeznaczenie go na inny cel niż przekazanie właścicielowi” [Wyrok SA w Lublinie z dnia 3 grudnia 1998 r., II AKa 176/98]. Zważyć należy, iż penalizowany w art. 284 kk występkiem stanowi tzw. przestępstwo kierunkowe – sprawca musi działać w zamiarze bezpośrednim postąpienia z rzeczą jak właściciel. Oznacza to, iż zamiarem sprawcy jest włączenie cudzej rzeczy ruchomej [...] z towarzyszącym mu elementem chęci zatrzymania przedmiotu przestępstwa i traktowania go jak własnego” [J. G., Kodeks karny, część szczególna, komentarz do art. 284 kk, LEX 2014]. Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż niewątpliwie G. A. (1) swym działaniem przywłaszczył powierzone mu mienie w postaci laptopa D. (...), telefonu LG L. oraz łoża cylinderbloku. Sam oskarżony w swoim mailu z dnia 14 maja 2018 r. wskazuje, że zobowiązuje się oddać „wszystkie przekazane przez firmę narzędzia pracy”. Można zakładać, że gdyby chodziło tylko i wyłącznie o powierzony mu samochód, to oskarżony użyłby innego sformułowania. Również z dalszej treści przytoczonej wiadomości e-mail wynika wprost, że rozgranicza on samochód od innych przekazanych mu narzędzi pracy. Również w jednej z wiadomości sms G. A. (1) zwraca się do M. H. z prośbą o podanie numeru (...) do telefonu służbowego w związku z rozładowaną baterią. Zważywszy na formę wypowiedzi, a przede wszystkim fakt, że wiadomość została wysłana z telefonu prywatnego, wnioskować można, że oskarżony był w posiadaniu służbowego telefonu komórkowego.

W ocenie sądu zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że oskarżony w marcu 2018 roku w chwili rozwiązania umowy dopuścił się czynu z art. 284 § 2 kk. Potwierdzają to spójne zeznania wszystkich przesłuchanych świadków, dołączone dokumenty – faktury zakupu telefonu, laptopa, części monobloku.

„Powierzenie jest to przekazanie władztwa nad rzeczą z zastrzeżeniem obowiązku jej późniejszego zwrotu. Powierzenie może nastąpić z prawem do używania lub użytkowania rzeczy bądź bez tego prawa” [M. M., Kodeks karny. Komentarz, wyd. V LEX 2013]. Bezsprzecznie oskarżonemu zostały powierzone służbowy laptop i telefon, a także kołyska (płyta sterująca). Zgodnie z zeznaniami świadków, pracownicy E. mają powierzone na użytek urządzenia służbowe. Mają również świadomość późniejszego zwrotu tych urządzeń. Sam oskarżony dostał laptopa i telefon użytkowany wcześniej przez innych pracowników firmy. Nie ma podstaw, żeby twierdzić, że G. A. (1) był w tym przypadku wyjątkiem i zdecydował się na eksploatację swoich prywatnych urządzeń na rzecz firmy lub dostał służbowy sprzęt bez obowiązku jego zwrotu. Również wyżej już wymienione wiadomości przesłane do dyrektora M. H. przez oskarżonego wskazują na fakt, iż zostały mu powierzone w użytkowanie przedmioty należące do firmy.

Zeznania świadków oraz załączona do sprawy korespondencja mailowa potwierdzają z kolei fakt, iż G. A. (1) wszedł w posiadanie płyty sterującej i nie zwrócił jej po ustaniu stosunku pracy z firmą (...).

Ustalając wartość przywłaszczonych przedmiotów Sąd opierał się na opinii biegłego z zakresu szacowania ruchomości mgr inż. J. R. (k. 177-187), który wartość telefonu komórkowego LG L. określił na 200 zł, a laptopa D. (...) na 630 zł, a także na przedłożonych w sprawie fakturach, ustalając wartość płyty sterującej (łoża cylinderbloka) na 7600 zł., to jest 1832,84 Euro. Sąd przyjął, że łączna wartość przywłaszczonych przedmiotów to 8430 zł.

W niniejszej sprawie nie budzi żadnych wątpliwości fakt, iż telefon, laptop i element płyty sterującej zostały oskarżonemu G. A. (1) powierzone przez pracowników pokrzywdzonej firmy. Co więcej oskarżony miał pełną

świadomość, iż przedmioty te zobowiązany jest zwrócić o czym pisał w mailach oraz rozmawiał z kierownikiem magazynu (...).

Oskarżony upoważniony został jedynie do użytkowania powierzonego telefonu i laptopa w celu wykonywania pracy oraz powierzono mu część monobloku do zeszlifowania przez znajomego frezera.

Po tych rozważaniach Sąd uznał, że G. A. (2) dopuścił się przypisanego mu przestępstwa. Jego wina i sprawstwo nie mogą budzić wątpliwości. Oskarżony jest osobą dojrzałą, w pełni poczytalną, miał możliwość rozpoznania bezprawności swoich zachowań. Można mu zarzucić, iż w trakcie swojego bezprawnego i karalnego czynu nie dał posłuchu normie prawnej, mimo, iż mógł to uczynić.

Uznając G. A. (1) za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, Sąd skazał go na karę samoistnej grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Sąd miał na uwadze, że przypisane G. A. (1) przestępstwo z art. 284 § 2 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przy tym jednak, w realiach niniejszej sprawy w oparciu o przepis art. 37a kk w stosunku do oskarżonego zamiast kary pozbawienia wolności orzeczono rodzajowo łagodniejszą karę grzywny.

W ocenie Sądu okoliczności czynu oskarżonego uzasadniają odstąpienie od wymierzenia kary pozbawienia wolności (jak wnosił pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego) oraz zastosowanie względniejszej kary grzywny. Nałożenie na niego kary pozbawienia wolności znacznie utrudniłoby możliwość wykonania nałożonego przez Sąd obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody. Niewątpliwie w interesie pokrzywdzonego jest pozostawienie oskarżonego na wolności oraz pokrycie przysługującej mu należności. Zasądzony na podstawie art. 46 § 1 kk obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody uprawnia pokrzywdzoną (...) Sp. z o.o. do dochodzenia zaspokojenia na drodze egzekucji komorniczej.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy zawarte w treści art. 53 kk. Na korzyść oskarżonego uwzględniono, że nie był dotąd karany (k. 48). Jako okoliczność obciążającą stosunkowo wysoką wartość przywłaszczonego mienia wynosząca 8430 zł.

Pod rozwałę wzięto również stopień społecznej szkodliwości występku oskarżonego na poziomie wyższym niż znikomy, nie będący jednak znacznym.

Sąd uznał, że wymierzona kara grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych jest współmierna i sprawiedliwa, będzie stanowiła dostateczną dolegliwość dla sprawy. Nadto odpowiada stopniu jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, jednocześnie sprawia, iż grzywna pozostaje w możliwościach płatniczych oskarżonego.

G. A. (1) pracuje jako przedstawiciel handlowy osiągając dochód miesięczny w wysokości 5000 zł brutto, ciąży na nim obowiązek alimentacyjny na dwójkę dzieci w kwocie 1000 zł.

W ocenie Sądu wysokość orzeczonej kary powinna spełnić swe cele zapobiegawcze względem sprawcy oraz będzie oddziaływać w ramach społecznej świadomości prawnej, przy tym jest wystarczająco wychowawcza i dotkliwa, a jednocześnie interes pokrzywdzonego został zabezpieczony poprzez nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem.

Sąd zasądził również zgodnie z art. 627 kpk od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. kwotę 1446,48 zł tytułem zwrotu kosztów udziału pełnomocnika w sprawie.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów postępowania, sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 300 zł i obciążył go wydatkami w kwocie 1058,31 zł - jak w punkcie 3 sentencji wyroku.

Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu oraz pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego.

T., 02.05.2019 r.